

Hertil kommer endelig, at de økonomiske og personalemæssige krav, som udviklingen inden for sygehusvæsenet vil stille til samfundet, gør det nødvendigt, at der gennem planlægning for de enkelte regioner og for landet som helhed søges skabt sikkerhed for den bedst mulige udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed.

Bestemmelsen i § 4, stk. 2, omfatter de tilfælde, hvor en kommune ønsker gennemført væsentlige ændringer i sit sygehusvæsen, der ikke er godkendt som led i en samlet plan eller en revision af en sådan.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer for så vidt angår godkendelse af byggeprojekter til den gældende lovs §§ 3-4.

Den lægevidenskabelige og teknologiske udvikling har ikke blot fremkaldt et stadigt større behov for en samlet planlægning af sygehusvæsenet ud fra landsplanlægningsmæssige synspunkter, men har også bevirket en meget voldsom forøgelse af kravene til planlægning af de enkelte sygehusbyggerier. Sygehusbyggeriets problemer er fra at være relativt enkle vokset til at omfatte en særdeles kompliceret analyse og afvejning af mange og til dels indbyrdes modstridende hensyn.

Kravene vil blive yderligere skærpet i den kommende tid, hvor øget byggeri skal gennemføres i forbindelse med omlægning af sygehusstrukturen. For at man kan opnå den nødvendige forøgelse af sygehuskapaciteten, vil det være af afgørende betydning, at sygehusbyggeri får en udformning, som uden tilsidesættelse af hensynene til sikkerhed og trivsel tillader en vidtgående rationalisering og effektivisering af sygehusvirksomheden og en hurtig tilpasning af sygehusene til stadigt ændrede funktionsformer.

Dertil kommer, at løsningen af sygehusbyggeriets problemer er blevet et spørgsmål af betydelig samfundsøkonomisk rækkevidde på grund af sygehusinvesteringernes størrelse og den bygningsmæssige udførelses indflydelse på driftsudgifterne.

Konsekvensen af denne udvikling er, at der må tilvejebringes rimelig sikkerhed for, at sygehusprojekter, som godkendes af indenrigsministeren, ikke blot opfylder visse minimumskrav, men i deres udformning repræsenterer de bedst mulige løsninger. For at sikre dette og undgå samfundsøkonomisk spild i form af u hensigtsmæssige drifts- og anlægsudgifter til sygehusvæsenet vil det være nødvendigt, at de centrale sygehusmyndigheder udstyres med tilstrækkelig arkitekt- og ingeniørmæssig, lægelig, sygeplejemæssig og administrativ sagkundskab til

at kunne gennemføre generelle undersøgelser af sygehusbyggeriets problemer på basis af systematisk indsamling og bearbejdning af erfaringer fra ind- og udland, udarbejde forslag til bestemmelser og generelle vejledninger og yde konsultativ bistand til teknikere og kommunale og statslige sygehusmyndigheder på tidlige stadier af byggeriernes planlægning, herunder bistand til udformning af funktions- og byggeprogrammer.

Til § 6.

Den foreslåede bestemmelse afløser § 5 i den gældende sygehuslov, hvis regel om, at ethvert sygehus skal have et takstregulativ, der for kommunale sygehus vedkommende skal godkendes af indenrigsministeren, foreslås ændret således, at indenrigsministeren skal godkende et fælles takstregulativ for hver kommunes sygehusvæsen. De nuværende takstregulativer, der for de kommunale sygehuses vedkommende i reglen er udarbejdet på grundlag af et af indenrigsministeriet udsendt normaltakstregulativ, indeholder bestemmelser om betaling for behandling og pleje af indlagte patienter, ambulans behandling, indlæggelse på fremmede sygehuse og transport af indlagte patienter mellem sygehuse. Der er i dag i vidt omfang indført fælles takstregulativer for sygehuse i samme amtskommune. Et fælles takstregulativ må give kommunens borgere adgang til på ensartede betalingsvilkår at opnå behandling på alle kommunens sygehuse og andre helbredelsesinstitutioner.

Den gældende sygehuslovs bestemmelse om, at ethvert sygehus skal have et regulativ vedrørende aflønningen af sygehusets faste personale, foreslås ophævet. Endvidere foreslås den gældende lovs § 5, stk. 3, om, at der til indenrigsministeriet skal indsendes eksemplarer af regulativerne vedrørende kommunale sygehuses administrative ordning i almindelighed, for så vidt sådanne vedtages af sygehusbestyrelserne, ophævet. Sådanne regulativer er kun i meget begrænset omfang blevet udfærdiget gennem de senere år.

Til § 7.

I lovforslagets § 7 fastslås der en pligt for kommunerne til at afholde udgifterne ved den nødvendige sygehusbehandling af kommunens borgere, når denne finder sted på fremmede sygehuse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, der i det væsentligste lovfæster en praksis, som i dag efter henstilling fra indenrigsministeriet følges ved indlæggelse på fremmede sygehuse, tilsigter at give befolkningen lige adgang til sygehusbehandling, herunder specialbehandling, uanset hvor i landet den enkelte er bosat.